

Den næste sag på dagsordenen var:

**38) Første behandling af lovforslag nr. L 200:
Forslag til arkivlov.**

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsat 17/4 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kim Andersen (V):

Større åbenhed og kortere tidsfrister er væsentlige fremskridt i det forslag til ny arkivlov, L 200, som kulturministeren her har fremsat.

Forud for fremsættelsen af forslaget er der foregået et grundigt udvalgsarbejde, hvor repræsentanter for pressen, forvaltninger og forskningsverdenen har deltaget. De har alle haft mulighed for at fremkomme med deres ønsker til en ny arkivlov. Resultatet er blevet, synes vi i Venstre, et lovforslag, der tegner til at give en forbedret lov, der er tilpasset ændringerne i samfundet i de sidste 10 år, siden den sidste arkivlov blev vedtaget.

En arkivlov har to hovedhensyn at tage: Den skal sikre den størst mulige åbenhed i den offentlige sektor, og samtidig skal den værne om privatlivets fred og om særligt følsomme oplysninger for den enkelte og for samfundet. Det er den svære balance mellem åbenhed og integritet, mellem forsknings- og offentlighedshensyn, samfundsuplysninger, der ikke skal være tilgængelige i en rum tid, og hensynet til personoplysninger, der skal sikres. Det er vores opfattelse, at det lovforslag, der her foreligger, på en fornem måde forener de hensyn.

Forslaget har en række hovedelementer:

Den almindelige tilgængelighedsfrist foreslås nedsat fra 30 til 20 år. Det vurderes, at 20 år er tilstrækkelig beskyttelse i den administrative proces. Der vil fortsat være mulighed for at fastsætte længere frister, op til 60 år, ud fra en særlig vurdering.

I de tilfælde, hvor det drejer sig om oplysning om enkeltpersoners private forhold, er tilgængelighedsfristen nedsat fra 80 til 75 år. Oplysninger om enkeltpersoners privatforhold vil dermed stadig væk som regel ikke være tilgængelige i den pågældendes levetid.

På de områder, hvor der ikke er baggrund for at opretholde fristen i 75 år, er fristen nedsat til 50 år.

Lovens anvendelsesområde foreslås udvidet, så den også omfatter en række offentligt ejede selskabers arkivalier. Og dette sker efter en konkret vurdering af, om deres bevaring har en historisk værdi.

Endvidere åbnes der i loven mulighed for, at en række institutioner, som ikke i lovens forstand er offentlige arkiver, kan indsamle og opbevare private arkivalier, der er omfattet af persondataloven. Og det er kun, hvis disse institutioner sikrer beskyttelseshensynet til den enkelte borger.

Endelig tilstræbes der en større regellighed mellem statslige og kommunale arkiver.

Kl. 20.00

Det nye lovforslag er en modernisering og en liberalisering af den gamle lov, hvor åbenheden bliver større, tilgængelighedsfristerne sættes ned, hvilket giver større adgang for journalister, forskere, historikere og andre med interesse for de henlagte sager.

Jeg vil gerne i den forbindelse understrege, at vi med loven lever op til den vedtagelse, som blev resultatet af holocausthøringen i januar 2000.

Den nye arkivlov er udformet, så den løbende kan tage hensyn til udviklingen på it-området. Arkiverne har jo ikke blot en servicefunktion, men de fungerer også som opbevaringssteder for en del af vores kulturarv. Mange dokumenter kommer ikke længere i papirform, og det er nødvendigt at have nogle retningslinjer for, hvordan vi opbevarer og lagrer disse informationer.

Lovforslaget er som nævnt udtryk for en liberalisering, som vi i Venstre er glade for. Forslaget lever op til nutidige krav og forventninger, og vi kan i Venstre fuldt ud støtte det fremsatte lovforslag.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal komme tilbage til spørgsmålet om vores vurdering af, om det her lever op til de krav, der bør stilles. Men jeg vil godt her spørge Venstres ordfører, hvordan Venstre stiller sig til det forslag, der er kommet fra adskillige sider, om, at der oprettes et klageorgan, der kan tage stilling til afslag på arkivadgang. Det er vel fuldstændig i pagt med tiden og med en retspolitisk holdning, om, at der er mulighed for en second opinion, en anden undersøgelse, og derfor vil det vel være naturligt, at også Venstre støtter sådan et klageorgan, som der er rejst forslag om fra for-